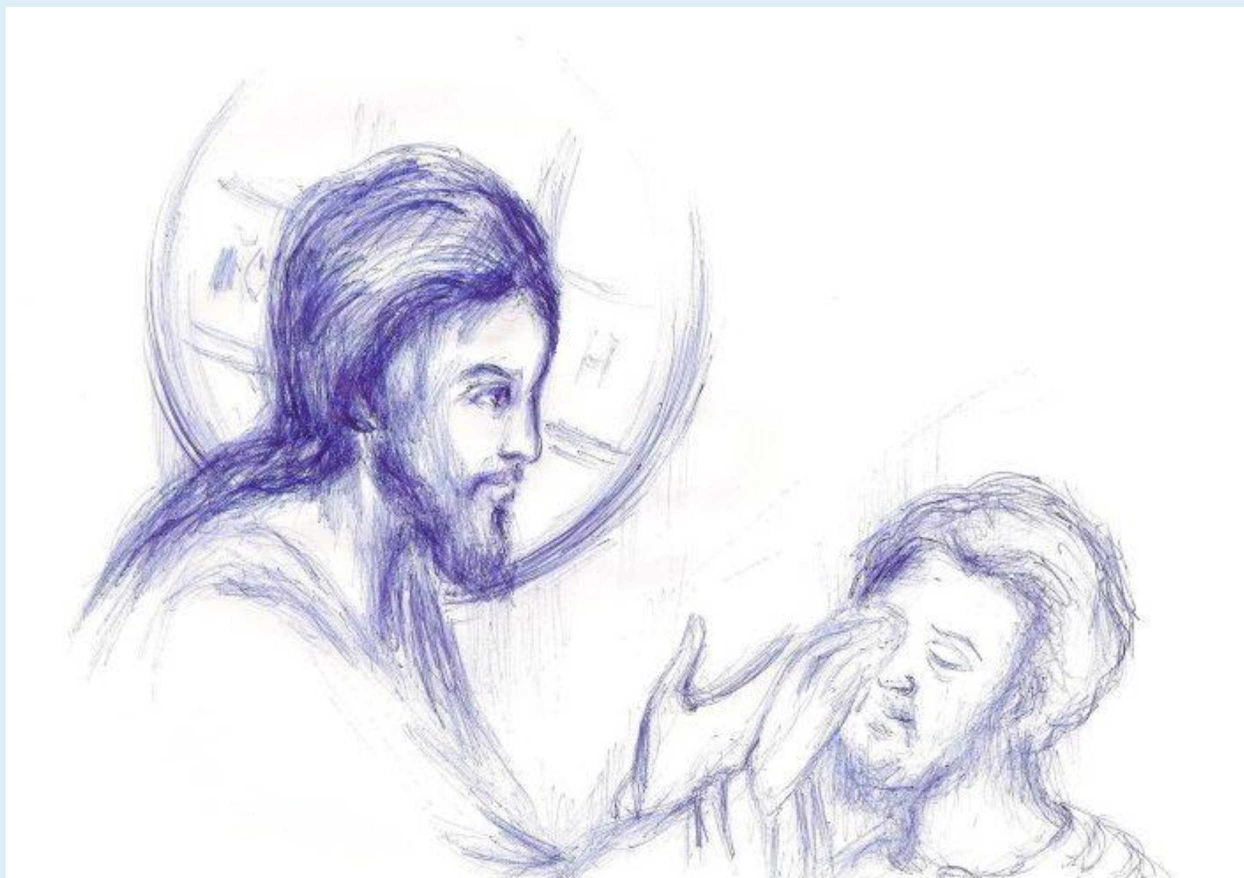
“Azi orbii văd, dar se tem. Și frica le va lua din nou vederea…” - Garanţii “drepturilor omului” și controlul prin frică al maselor oarbe…

Vindecarea orbului - Gabriela Mihăiță David

Predici la Duminica a VI-a după Paşti (a orbului din naştere)(6.Penticostar):

https://www.academia.edu/43232908/Predici_la_Duminica_a_VIa_dup%C4%83_Pa%C5%9Fti_a_orbului_din_na%C5%9Ftere_

https://archive.org/details/predici-la-duminica-a-vi-a

***

Materiale despre Penticostar:

https://independent.academia.edu/emystea/Penticostar

https://archive.org/details/@steaemy?query=Penticostar

&&&

Dragostea în care cred: ochii deschiși de Iisus

Aseară m-am plimbat puțin și am stat de vorbă cu omul care a fost orb din naș-tere… Era puțin mai bătrân, cu vreo două milenii doar, și îmi spunea:

- Știi, când au venit fariseii, ceea ce m-a uimit cel mai tare a fost că pe ei îi interesa orice, numai faptul că vedeam, că fusesem vindecat de orbire, nu. Nu le păsa de mine nici cât negru sub unghie. Singurul lucru de care le păsa era că se întâmplase ceva pe teritoriul controlat de ei, ceva care nu venea de la ei și de care ei nu știau. Pentru ei Iisus era un infractor nu pentru că făcuse ceva rău, ci pentru că făcuse ceva fără aprobarea, omologarea și fiscalizarea lor.

Așa e și azi cu societatea creată de urmașii lor. Nu-i interesează omul, deși tot ce fac spun că fac pentru binele omului. Ceea ce îi interesează cu adevărat e puterea lor asupra oamenilor, să dețină un control cât mai profund asupra lor. Ei vorbesc și promovează drepturile omului, ceea ce o infinită ipocrizie, pentru că singurul motiv real pentru care fac asta e ca, așezându-se în postura de furnizori și garanți ai drepturilor omului, capătă automat dreptul de a-i monitoriza și sancționa pe oameni, de a-i controla, în numele drepturilor lor. Nu omul, ci drepturile lui sunt importante. Iar și mai importanți ca drepturile sunt, bineînțeles, cei care le garantează…

Dar răul are putere asupra cuiva atâta vreme cât acela se teme. Ochii deschiși de Iisus văd asta. Și tocmai asta îi sperie, de peste două mii de ani, la Iisus Hristos: că deschide ochii oamenilor să vadă cine sunt ei și că puterea lor stă în specularea orbirii duhovnicești a oamenilor.

Îl urau pe Iisus pentru că era singurul care nu se temea de ei. Ba mai mult: le devoala lăuntrul ticălos înaintea oamenilor, le răsturna raționamentele și tarabele, demola în toate felurile autoritatea lor demonică și lumea construită pe ea. De aceea L-au și ucis.

Dar Iisus S-a lăsat ucis ca să rezolve și problema morții, să-i ia și ei puterea asupra oamenilor. Ca murind să coboare în iad și să ia și puterea iadului asupra oame-nilor…. Într-un cuvânt, S-a lăsat ucis ca să pătrundă în profunzimea condiției umane căzute și să-i smulgă rădăcina…

- Mai face El asta azi, mai deschide ochii orbilor din naștere?

- Bineînțeles. Hristos a dat puterea Sa Bisericii. Și Biserica deschide și azi ochii orbilor din naștere, prin Taine și Învățătura Evangheliei. Dar nu știu ce se întâmplă, căci atunci când Iisus mi-a deschis mie ochii, eu am devenit curajos ca El, am început să-i înfrunt pe farisei și chiar să-i iau peste picior. Când El mi-a deschis ochii, nu am primit doar vederea, ci și puterea de a înfrunta ceea ce vedeam în farisei, și de a iubi ceea ce vedeam în Hristos.

Azi orbii văd, dar se tem. Și frica le va lua din nou vederea… O Biserică care se teme de Puterea lumii, nu mai poate da oamenilor puterea de a înfrunta și învinge lumea, așa cum a făcut Iisus Hristos și cum le-a lăsat moștenire să facă și ucenicii Lui.

Și cu timpul, temându-se de lume, Biserica poate pierde și puterea de a deschide ochii….